

Saaremaalt pealinna õpetajaks – Kadri Tasane

Kadri Tasane on Tallinna 32. Keskkooli algklasside õpetaja, kellele meeldib luua asju oma kätega ning teha mittemillestki miskit. “Usun, et minul on keskmisest rohkem arenenud loovus ja huumorisoon,” ütleb Kadri kelmikalt.

Kadri Tasane Tallinna Ülikooli lõpetamisel 17. juunil 2015. Erakogu

Kadri on abivalmis, kuid ebaõiglus ajab teda närvi. “Räägin korduvalt mind härivast probleemist. Selline probleemist rääkimine aitab leida lahenduse, kuigi vahel tunnen, et olen teised oma jutuga juba ära tüüdanud,” räägib Kadri. Sageli krutib ta ennast sisemiselt üles või mõtleb üle, kuigi selleks pole eriti põhjust. Seda eriti enne eksamit.

“Samuti arvan, et vahel olen liiga tundlik – olen täheldanud, et eriti sompus ilmaga,” lisab Kadri.

Pisematega meeldis kogu aeg jännata

Oma kooliteed alustas

Kadri Kingissepa 8-klassilises koolis. Alates teisest klassist õppis ta Kuressaare 1. Keskkoolis ning pärast seda Tartu Õpetajate Seminaris. Eelmise aasta juunis lõpetas Kadri kolm aastat kestnud õpingud Tallinna Ülikoolis bakalaauruses töö- ja tehnoloogia alal. “Momendil õpin magistrantuuris sedasama eriala,” räägib Kadri.

Kadri ei mäleta päris täpselt, kelleks ta väiksena saada tahtis, kuid arvab, et koduperenaiseks, sest talle meeldis kodu mängida. “Tegelikult polnud ma enne õppima asumist kindel, kelleks tahan saada,” mõtleb Kadri põhjustele, mis ajendasid teda õpetajaks saama. Lisaks

õpetajaametile olid valikus veel juuksuri ja müüja elukutse. Kadri lemmikõpetaja, tema matemaatikaõpetaja proovis teda sunniviisiliselt suunata matemaatikat õppima, kuid ta keeldus. “Tol ajal tundusid selle aine õpetajad kuivikud. Aeg oli teine,” tunnistab Kadri. “Pisematega meeldis mulle kogu aeg jännata. Olin oktoobrilaste juht ja koolivaheaegadel töötasin lasteaias kasvatajana,” toob Kadri paralleele oma praeguse ameti ja mineviku vahel.

Saaremaalt mandrile õpetajaks

Tallinna 32. Keskkoolis alustas Kadri õpetamist 1995. aastal, olles eelnevalt kolm aastat Saaremaal Nasva Algkoolis õpetajaametit pidanud. “Üks hetk tundsin, et Saaremaa jäi väikeseks. Tol ajal ei olnud seal eriti koolitusi ja enesetäiendamiseks võimalusi, rääkimata kultuuriüritustest. Inimesedki olid kõik nägupidi tuttavad,” meenutab Kadri. Ta peab põhjuseks seda, et Saaremaa oli sel ajal kinnine piirkond, kuhu sai reisida ainult lubadega.

Pidades plaani Saaremaalt lahkuda, ei teadnud Kadri päris täpselt, mis tööd ta Tallinnas tegema hakkab. “Olin otsustanud, et teen vahelduseks midagi muud, näiteks hakkab müüjaks.”

Saaremaalt lahkus Kadri 1995. aasta augustis. “Tulimegi koos sõbrannaga hääletades Tallinna poole,” meenutab ta. Praami peal kohtas Kadri oma lapsepõlve mängukaaslast. “Kui ta kuulis, et olen õppinud õpetajaks, rääkis ta Tallinna 32. Keskkoolist, kus ta oli olnud praktikal, et see on hea kool ja sinna otsitakse õpetajat. Sel hetkel see mind ei huvitanud, kuna olin ju otsuse teinud müüjaks hakata,” naerab Kadri. Tallinnasse jõudnud, suutis Kadri tollane sõbranna teda ümber veenda. “Ta tegi mulle õhtul selgitustööd, et mulle pidavat see amet sobima, lapsed meeldivad ja miks raisata mujal aega.” Nii läkski ta järgmisel päeval Tallinna 32. Keskkooli. Kadri võttis tööle endine õppealajuhataja Krista Sillar ning ta sattus kohe ka aulasse õppenõukogule.

Kaotaks ära teise vahetuse

Kadri usub, et saab üldiselt oma kolleegidega hästi läbi. “Kuna meid on nii palju ja õpetajaskond on palju vahetunud, siis osadega pole olnud juhust suhelda, aga tervitame ikka,” ütleb ta.

Rääkides koolielu muutmisest kaotaks Kadri ära teise vahetuse. “Viiksin sisse süsteemi, kus suuremad huvilised on väiksematele nagu rühmajuhid, tegeleksid nendega, kaasaksid neid üritustele, mis momendil on suunatud ainult suurematele. Et tekiks rohkem ühtsustunnet erinevas vanuses koolikaaslaste vahel,” seletab Kadri.

Kadri arvab, et õpetajatöös on nii muresid kui rõõme. “Muredest vast see, kui lapsed kodus ümardavad oma juttu enda kasuks ja õpetaja peab selle lahendamisele aega ja energiat raiskama,” räägib Kadri tõsiselt. “Mureks võib lugeda ka seda, kui keegi jätab õppimata, eriti siis, kui õpetaja on klassi ees n-ö võimelnud ja üritanud igati lihtsustada mõneks tööks

õppimist,” ütleb Kadri mõtlikult. Tal teeb meele kurvaks, kui mõne lihtsa töö eest saab keegi halva hinde. Kadri tekitab muret ka see, kui mõni õpilane käitub halvasti. Näiteks lööb või hammustab. “Siis on ka õpetajal omamoodi karistus selle näol, et lohutada kannatajaid, rahustada vanemaid ja anda aru,” seletab Kadri ning lisab, et vahel teeb meele kurvaks ka see, kui mõni vanem näeb koolis ja õpetajas vaenlast, mitte partnerit.

Õnneks on Kadri arvates õpetajatöös ka rõõme ja neid on rohkem. “Suur rõõm on pikk puhkus. Rõõmu valmistab see, kui lapsed on rõõmsad ja teotahelised ning kui nad ei virise,” räägib Kadri rõõmsamal toonil. Tõid parandades tunneb Kadri eriti rõõmu selle lapse hea tulemuse üle, kellel muidu ehk nii hästi ei lähe. “Päeva lõpus teeb meele rõõmsaks see, kui mõned minu praegused nunnud enne koju minekut kingivad mulle ühe sooja kallistuse,” ütleb Kadri heldinult.

Kooli kõige hullem algklass kui kõige armsam

Talle meeldib õpetada kõike, mis on seotud käelise tegevuse ja loovusega. “Momendil poistele tööõpetust. Selle suuna peale olen mõelnud vähemalt kaheksa aastat, kui mitte rohkem,” räägib Kadri ainest, mida talle kõige rohkem õpetada meeldib.

Kadri kõigi aegade lemmikklass oli 2. klass, mille ta sai, kui ta Tallinnas 32. Keskkooli tööle tuli. “Mulle anti see klass, kuna olin mõningase töökogemusega, aga seda reklaamiti kui kooli kõige hullemat algklassi.” Kadri usub, et meelde jäid nad seetõttu, et nad tegid palju kooliväliseid tegevusi koos. Näiteks käisid nad Kadri pidevalt külas. “Käisime matkamas ja tähistasime igasuguseid tähtpäevi,” meenutab Kadri soojalt. Üritusi toimus igas kuus vähemalt üks. “Olin ise ka alles noor ja energiline. Nüüd on enamus neist pereinimesed. Soe tunne oli, kui üleelmisel aastal korraldasid nad minu juurde ühiskülastuse,” räägib Kadri.

Toredaimad mälestused jäävad Kadri põhiliselt 32. Keskkooli tööleasumise algaastatesse. “Grupi õpetajatega korrastasime tollast ladu, mis asus kooli keldris. Sai tehtud vahvaid pilte pioneeritripuutikaga.” Nad osalesid erinevatel üritustel, ka moeshoul, millest kasvas välja Moepeegel. “Võib öelda, et käis töö ja vile koos,” naerab Kadri.

Kooli 45. juubeliaasta puhul on Kadri soov kooliperele lihtne ja lõõv: “Rõõmsalt edasi!”

Triin Tammaru, 11D